

"Nollaig Chridheil"

le

FIONNLACH DOMHNULLACH.

CHA robh fa-near do bhalaich a' bhaile againne ach càraichean. Càraichean móra, dubha. Càraichean beaga dearga. Càraichean caola fada a dhèanadh ceud mìle 's an uair.

A nise, cha do bhuilicheadh gliocas mór sam bith ormsa nach do bhuilicheadh air càch, ach bha—taing do'n t-Sealbh—de thùr 's de thoinisg agam a nochd dhomh nach robh biasdan de'n t-seòrsa ud gu móran maith air an atharrais rathaid a bhuilich Nì Math agus Comhairle na Siorramachd air Scarasta Mhór. Mar sin, an uair a bhiodh càch ag aisling mu cheithir chuibhlichean, cha robh mise ach ag aisling air a dhà. Agus cha robh dhith orm de stòras an t-saoghail mhóir gu léir ach . . . . bighsigeal!

Nollaig an déidh Nollaige, bhithinn a' bleideachadh m'athar airson bighsigeal. Nam faighinn dad idir gheibhinn sglog an toll na cluaise, oir cha robh an duine bochd a' dol a chosg a chuid 's an t-saoghal air rud gun fheum a bha dà not na bu daoire na màl na croite.

Ach mur a faighinn-sa bighsigeal, gheibhinn iasad de dh'fhear.

Chaidh mi leis an drochaid dheirg le bighsigeal bràthair m'athar. Mar a rinn an Sealbh, sgailc mi mo cheann air creig agus chuir mi mi-fhéin far na guailne. Cha do leig an truas le duine guth a ràdha, ged nach do rinn bràthair m'athar ach am bighsigeal a reic ris a' cheud cheàrd a thàinig an rathad.

An atha turus, ghabh mi iasad gun fhoighneachd de bhighsigeal an duine dhuibh agus e mun cuairt a' ceannach luideagan. Leis an eagal a bh'orm roimh'n drochaid dheirg thug mi'n tràigh orm, ach ged a chaidh ar slaodadh as a' ghainmhich bheò cha chreid mi gun d'fhuair an duine dubh bochd na gràinneanan gainmhich as na h-aisealan riamh.

Rinn mi an ath oidhirp air feasgar brèagha samhraidh. Thainig balach Leódhasach an rathad, agus an uair a dh'iarr mi greis de'n bhighsigeal aige thug e dhomh e gun ghuth gun fhacal. Mar a rinn am mì-shealbh, bha bean a' mhinisteir a' gabhail cuairt shocair air druim an rathaid. Leis gun robh dùil aice ri leasachadh teaghlach, cha robh i cho sgiobalta air a casan 's a b'abhaist dhith bhith, agus chuir mi fhéin 's i fhéin car a' mhuiltein dhinn còmhla am fianuis a' bhaile. Cha do dh'éirich móran dhòmh-sa, ach bha bangaid anns a' mhansa na bu tràithe na bha dùil. Mar a rinn am fortan, cha do dh'éirich dad as an rathad, ach fada roimh ám a bhaistidh-eaglais bha an leanabh ainmeil fad is farsuinn mar "Murchadh Bighsigeal."

An t-seachdain an déidh an tubaisde so, fhuair mise fios gum faodainn a dhol air adhart gu Oilthigh Ghlaschu ann an seachdain no dhà. Ach ged nach robh aon duine 'san sgìreachd a thug dhomh an clàr an aodainn e, shaoileam gun robh fear bighsigeal an sud 's an so a thubhairt gum b'fheàirde am baile an cartadh.